

İKİNCİ SINIF İNGİLİZCE DERSİ VE PROGRAMINA İLİŞKİN ÖĞRETMEN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Coşkun KÜÇÜKTEPE*, Seval EMİNOĞLU KÜÇÜKTEPE**
Yasemin BAYKIN***

ÖZ

Özellikle küreselleşmeyle birlikte dil öğrenme ve öğretimi gittikçe daha fazla önem kazanmaktadır. Bu nedenle birçok ülke, yabancı dil öğretiminin etkili bir şekilde gerçekleştirilebilmesi için yeni birtakım politikalar geliştirmektedir. Bu alanda öne çıkan politikalardan biri de yabancı dil öğretimine erken yaşlarda başlanmasıdır. Dil öğretimi ile ilgili olarak ülkemizde de yapılan birtakım düzenlemelerle yabancı dil olarak İngilizce öğretiminin ilkökul ikinci sınıftan itibaren başlamasına karar verilmiştir. Bu düzeye uygun İngilizce dersi öğretim programı geliştirilerek, 2013-2014 eğitim-öğretim yılında uygulamaya konulmuştur. Bu bağlamda, bu çalışmanın amacı 2013-2014 eğitim-öğretim yılında ilk defa uygulamaya konulan ilkökul ikinci sınıf İngilizce dersine ve ikinci sınıf İngilizce dersi öğretim programına ilişkin öğretmen görüşlerinin belirlenmesidir. Nitel araştırma desenine uygun olarak yapılan araştırmanın çalışma grubunu, 2013-2014 eğitim-öğretim yılında Türkiye'nin çeşitli bölgelerindeki ilkokulların ikinci sınıflarında görev yapmakta olan ve çalışmaya gönüllü olarak katılan 30 İngilizce öğretmeni oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen ve on sorudan oluşan yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşme formundan elde edilen veriler NVIVO 8 programıyla betimsel analiz ve içerik analizi yapılarak çözümlenmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, İngilizce öğretmenlerinin genel olarak ilkökul ikinci sınıf İngilizce dersi programıyla ilgili olumlu görüşlere sahip oldukları görülmektedir. Programın kazanımları ve içeriğinin uygun veya kısmen uygun olduğunu düşünen öğretmenler, programın önerdiği öğretim yöntem, teknik ve etkinlikleriyle ilgili ölçme araç ve yollarına paralel yöntem, teknik ve etkinlikleri kullandıklarını ifade etmişlerdir. Bununla birlikte öğretmenlerin sınıf yönetimi, araç-gereç ve materyal eksikliği, ilkökul ikinci sınıf öğrencilerinin düzeyine uygun şekilde nasıl etkili öğretim yapabileceklerini bilememeleri gibi birtakım sorunlar yaşadıkları da araştırma sonunda saptanmıştır.

* Yrd. Doç. Dr., İstanbul Üniversitesi, Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi, ckucuktepe@gmail.com

** Yrd. Doç. Dr., Marmara Üniversitesi-Atatürk Eğitim Fakültesi-Eğitim Bilimleri Bölümü e-mail: sevalek@marmara.edu.tr

*** Arş. Gör., Marmara Üniversitesi, -Atatürk Eğitim Fakültesi-Eğitim Bilimleri Bölümü e-mail: ybaykin@gmail.com

Anahtar Kelimeler: İkinci sınıf İngilizce dersi, 2013 İngilizce dersi öğretim programı, öğretmen görüşleri

AN INVESTIGATION OF TEACHERS' VIEWS ON THE SECOND GRADE ENGLISH COURSE AND CURRICULUM

ABSTRACT

The countries that understand the importance of language learning and teaching better particularly with globalization have followed certain policy making approaches so as to be able to achieve foreign language instruction effectively. One of these policies is to start foreign language instruction at an early age. By means of certain regulations in our country, teaching English as a foreign language was decided to start at the second grade of the primary school and a new English language curriculum was developed accordingly. Within this context, the purpose of this study was to determine English language teachers' views of the second grade English course and the new English language curriculum that put into practice in 2013-2014 academic year for the first time. Study group of this qualitative study consists of 30 English language teachers who taught the second grade students in different regions of Turkey and participated in the study voluntarily. Developed by the researchers, a ten-question, structured interview form was used as the data collection instrument. The data obtained from the interview form was analyzed through descriptive analysis and content analysis with NVIVO 8 program. Results of the study demonstrated that English language teachers had positive views towards the new English curriculum in general. The teachers who thought that attainments and content of the new curriculum were appropriate or partially appropriate pointed out that they applied the methods, techniques and activities which were similar with the methods, techniques and activities suggested in the curriculum. However, the teachers encountered certain problems such as classroom management, lack of tools and materials, and being unable to know how to teach effectively to the target group.

Keywords: The second grade English course, 2013 English language curriculum, teacher views

PROBLEM DURUMU

Yabancı dil öğretiminin birçok ülkede yıllardır gündemde olan ve hep güncel kalan bir konu olduğu bilinmektedir. Küreselleşmenin neden olduğu birtakım etkilere tepki verebilme düşüncesiyle 1990'lardan beri birçok ülke, yabancı dil politikası olarak ikinci dil veya yabancı dil olarak İngilizce öğretiminin erken yaşta başlaması kararını almıştır. Bu düşünce İngilizcenin uluslararası iletişimin ortak dili (linguafranca) olmasının yanı sıra bilim ve teknoloji dili

olmasıyla da çok yakından ilişkilidir (Kırkgöz, 2010). Erken yaşta yabancı dil öğretiminin hedefleri arasında ise, temelde iletişimi öğrenmek üzere kültüre karşı olumlu bir tutum geliştirmek, dil öğrenmeye karşı olumlu bir tutum geliştirmek ve nihai olarak ana dil ve İngilizceye karşı farkındalık kazandırmak bulunmaktadır (Brewster, Ellis ve Girard, 2002). Görüldüğü gibi erken yaşta yabancı dil öğretimiyle çocukların dil ve kültüre karşı farkındalık ve olumlu tutum geliştirmeye başlaması hedeflenmektedir.

Dil gelişiminde ‘kritik dönem (criticalperiod)’ kavramı, yabancı dil öğretimine erken başlanması nedeniyle biri olarak gösterilmektedir (Singleton ve Ryan, 2004). Lenneberg (1967) tarafından ortaya konulan kritik dönem hipotezine göre dil edinimi için kritik dönem ergenlik dönemidir ve ergenlik döneminden sonra herhangi bir dili öğrenmek ilk dili öğrenmeye göre daha yavaş ve zor olacaktır (Krashen, 1975; Lenneberg, 1967, 1969; Scovel, 1969; Akt. Snow ve Hoefnagel-Höhle, 1978). Yabancı dil eğitimine erken yaşta başlamayla ilgili kritik dönem hipotezini farklı boyutlarda destekleyen görüşler bulunmaktadır. Bir görüşe göre daha erken başlamak doğrudan daha iyi sonuçlara ulaşılmasını sağlamaktadır. Diğer bir görüş, daha erken başlamanın öğrencileri telaffuz, biçimbilim (morphology) ve söz dizimi (syntax) gibi bazı alanlarda daha çok geliştirebileceğine dikkat çekmektedir. Üçüncü görüş ise daha erken başlamanın sonuçlarının uzun vadede görülebileceğini ileri sürmektedir (Johnstone, 2002: 9). Sonuç olarak yabancı dil eğitiminde yaş faktörünün etkili bir gerekçe bir olabileceğini söylemek mümkündür.

Yabancı dil öğretiminin erken yaşta başlamasının diğer bir gerekçesi olarak çocukların bazı özellikleri de gösterilebilir. Bu özellikler kültürden kültüre değişiyor olsa da bazı ortak noktalar bulmak mümkündür. Öncelikle çocukların okula yeni başlaması, öğretmene öğrencilerin okul hayatına yönelik beklentilerini şekillendirme fırsatı vermektedir. İlkokul çağındaki çocuklar daha çok farklılık barındıran bir grup oluşturmaktadır. Çocuklar öğrenmeye karşı daha ilgili ve isteklidirler. Öğrenme süreci, düşünce ve kavram gelişimiyle çok yakından ilişkilidir. Fiziksel hareketlere, etkinliklere ve uyarıcılara ihtiyaç duyarlar (Brumfit, 1991). Bu özelliklerinden de anlaşılacağı üzere okulun ilk yıllarında çocukların öğrenmeye karşı istekli ve aktif olmalarıyla birlikte birtakım psikolojik engellerden de uzak

olmalarının dil öğrenme için güzel bir fırsat olduğunu ifade etmek mümkündür.

Çocuklara yabancı dil öğretiminde önemli olan bir unsur da öğretmendir. Öğretmenlerin bilgi ve beceriler kapsamında birtakım yeterliklere sahip olması beklenmektedir. Cameron'a (2003) göre bu bilgi ve beceriler dışında çocukların öğretmenlerinin (1) çocuğun nasıl düşündüğünü ve öğrendiğini anlaması, (2) tüm dersi İngilizce yürütecek şekilde konuşma diline hakim olması ve çocukların ilgisini çekebilmesi ve (3) İngilizcenin başlangıç becerilerini öğretebilme konusunda donanımlı olması gerekmektedir.

İngilizce'nin yabancı dil ve ikinci dil olarak öğretilmesi arasında birtakım farklılıklar bulunmaktadır. İngilizce'nin baskın dil olmadığı, öğrencilerin aynı dili ve kültürü paylaştığı ve İngilizce'nin sınıf dışında kullanılabileceği uygun fırsatların az olduğu veya bulunmadığı yerlerde İngilizce yabancı dil olarak öğretilirken, İngilizcenin baskın dil olduğu, öğrencilerin farklı dil ve kültürlerle sahip oldukları ve İngilizce'nin sınıf dışında günlük hayatta kullanılabileceği zengin olanaklara sahip olan yerlerde ise İngilizce ikinci dil olarak öğretilmektedir (Bell, 2011). İngilizcenin yabancı dil veya ikinci dil olarak öğretildiği sınıflar öğrenci motivasyonu, etkinlik seçimi, ana dilin kullanımı ve sınıf kültürü bakımından farklılıklar göstermektedir (Krieger, 2005). Bu bağlamda "İngilizcenin günlük hayatta iletişim amaçlı kullanılmadığı ve okullarda ders olarak öğretildiği" (Tatar, 2010:51) ülkemizde de İngilizcenin yabancı dil olarak öğretilmesini söylemek mümkündür.

Türkiye'de İlköğretim Kurumları (İlkokullar ve Ortaokullar) İngilizce Dersi (2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar) Öğretim Programı, Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığının 01.02.2013 tarih ve 6 sayılı kararı ile 2013-2014 eğitim- öğretim yılından itibaren 2 ve 5. ,2014-2015 eğitim-öğretim yılından itibaren 3, 4, 6 ve 7. ve 2015-2016 eğitim-öğretim yılından itibaren 8. sınıflarda uygulanmak üzere kabul edilmiştir (MEB, 2013). Programın gerekçesi olarak çağdaş eğitim yaklaşımlarına uygun olan güncel ve etkili bir program ihtiyacı ve Türk eğitim sistemindeki 8+4 eğitim modelinden 4+4+4 sistemine geçişle birlikte öğretim programlarının buna göre yeniden tasarlanması ihtiyacı gösterilmektedir. Ayrıca bu yeni sistemle birlikte İngilizce öğretiminin 4. sınıf yerine 2. Sınıfta başlaması uygun görülmüştür. Yeni tasarlanan 2. ve 3. sınıf programları İngilizce öğretimi için

temel oluşturacağından 4. sınıftan 8. sınıfa kadar uygulanan programı yeniden gözden geçirme ihtiyacı hissedilmiştir. Son olarak var olan program 8-8.5 yaşlarındaki çocuklar için tasarlanmışken şimdi çocuklar 6-6.5 yaşlarında İngilizce ile tanışacaklarından yeni program küçük yaş grubundaki çocukların ihtiyaçlarını da dikkate almalıdır (MEB, 2013).

İlkokul ikinci sınıf İngilizce dersi öğretim programının tasarlanmasında Avrupa Dilleri Öğretimi Ortak Çerçeve Programının (Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment-CEFR) ilke ve açıklayıcıları dikkate alınmıştır. Programda ikinci sınıf düzeyinde yalnızca dinleme ve konuşma vurgulanmaktadır. Bu düzeyde öğretim materyalleri olarak flashcard vb. görsel-işitsel materyallerin kullanılması önerilmektedir. Programın her düzeyindeki ölçme ve değerlendirmede ise, proje ve portfolyo değerlendirmesi, kağıt-kalem testleri, öz ve akran değerlendirme ve öğretmen gözlemi ile değerlendirme önerilmektedir (MEB, 2013). Bu haliyle bakıldığında, ilkokul ikinci sınıf İngilizce ders programının dil öğretimi ile ilgili çağdaş yaklaşımları içerdiği söylenebilir.

Öğretim programları genelde kağıt üzerinde ideal nitelikleri taşıyor olsa da, programın etkililiği hakkında yargıda bulunmak ve programdaki aksaklıkların, programın hangi öge ya da öğelerinden kaynaklandığını belirleyerek, gerekli düzeltmeleri yapmak amacıyla programı değerlendirmek gerekir(Erden,1993). Genelde programa dayalı kaynakları kabul etme, değiştirme ya da ortadan kaldırma kararının verileceği bilgileri içeren program değerlendirme (Küçüktepe,1998), alan yazında farklı şekillerde tanımlanmıştır. Stufflebeam(2000), program değerlendirmeyi eğitimsel bir değerlendirme olarak görmekte; fikirler ileri sürmek ve karar vermek için gerekli bilgilerin sağlanması, kullanılması ve tanımlanması yöntemi, olarak tanımlamaktadır. Worthen ve Sanders (1987) program değerlendirmeyi genel anlamda değerlendirme kapsamında ele alarak, programın, ürünün, işlemlerin ya da nesnelerin değerini yargılamada kullanmak üzere bilgi elde edilmesi, olarak tanımlanmışlardır. Alan yazında daha pek çok farklı tanımına rastlanılabilen program değerlendirme, programın öğeleri ya da programın tamamının etkililiği hakkında karar verme süreci olarak görülebilir. Program değerlendirme, eğitim programlarının yenileşmesi, geliştirilmesini ve yürütülmesini desteklemek için

gerçekleştirilir. Böylece programların sürekliliği sağlanmaya çalışılır(Klenowski, 2010). Program değerlendirmenin temel amacı, eğitim programında belirtilmiş olan hedeflere ya da kazanımlara ne kadar ulaşıldığını saptamaktır. Ancak, eğitim programının uygulamadaki performansını ve değiştirilmesi gereken öğelerinin neler olduğunu, programın etkililiğini, okullardan mezun olanların bir sonraki eğitim kademesinde ve iş hayatında başarılı olup olmadığını, programların ekonomik olup olmadığını ve mesleki akreditasyonu sağlamayı belirlemeyi amaçlar (Oliva, 2009; Wolf, Hill ve Evers, 2006). Herhangi bir programın değerlendirilme süreci ve bu süreçte programın nasıl değerlendirileceği, bir bakıma o programın hangi yaklaşıma dayalı olarak geliştirildiğine, temel yapısının ne olduğuna, başka bir ifadeyle nasıl bireyler yetiştirmeyi hedeflediğine göre tasarlanıp yürütülebilir(Özdemir,2009). Bu nedenle program değerlendirme ile ilgili farklı yaklaşım ve modellerden bahsetmek mümkündür. Cronbach program değerlendirme yaklaşımlarını, Bilimsel/deneysel yaklaşımlar ve Hümanistik yaklaşımlar(Ornstein ve Hunkins, 2004) olmak üzere ikiye ayırmaktadır. McNeil (2006)de, program değerlendirme yaklaşımlarını genel olarak, Konsensüs (Consensus) modeller ve Çoğulcu (Pluralistic) modeller iki başlık altında ele almıştır. Ertürk (1998)ise, program değerlendirme yaklaşımlarını, Program tasarısına bakarak, Ortama bakarak, Başarıya bakarak, Erişiye bakarak, Öğrenmeye bakarak ve Ürüne bakarak yapılan değerlendirmeler, olmak üzere altı grupta incelemektedir. Brinkerhoff (1985)program değerlendirmede farklı amaçlara uygun dokuz farklı program değerlendirme yaklaşımı olduğundan bahsetmektedir. Bunlar;1.Benzeşim ve uygunluk, 2. Karar alma, 3. Tepki verme, 4. Hedef temelli, 5. Kurumsal gelişim, 6. Uzman yargısı, 7. Deneysel, 8. Maliyet analizi, 9. Doğal yaklaşımdır. Bu çalışmada, Brinkerhoff(1985)'un ortaya koyduğu yaklaşımlardan “Doğal Yaklaşım” kullanıldığından, diğer yaklaşımların açıklamalarına yer verilmemiştir.

Doğal yaklaşımda, programı savunanlar ve uygulayanların önceden planlanan veri toplama araçları olmaksızın uygulama sürecinde program tasarısı ve programın performansına yönelik deneyimlerinden hareketle programı eleştirmeleri esastır. Bu yaklaşım programın bütün öğelerinin uygulamadaki durumunun uygulayıcıların görüşlerine göre tanımlanması ve program

etkililiğine etki eden tüm faktörleri açığa çıkarmak amacıyla kullanılabilir. Yaklaşımına uygun program değerlendirme modelleri, Guba ve Lincoln'in "Geçerli Değerlendirme Modeli" ile Patton'un "Niteliksel Değerlendirme Modeli"dir (Brinkerhoff, 1985).

Bu bağlamda bu çalışmanın amacı 2013-2014 eğitim-öğretim yılında ilk defa uygulanmaya başlanan ilkököl ikinci sınıf İngilizce dersine ve yeni İngilizce öğretim programına ilişkin öğretmen görüşlerinin belirlenmesidir. Bu genel amaç doğrultusunda İngilizce öğretmenlerinin programın kazanımlarına, içeriğine, eğitim durumlarına, ölçme ve değerlendirmeye yönelik görüşlerinin belirlenmesi hedeflenmiştir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli ve Çalışma Grubu

Araştırma, İngilizce öğretmenlerinin 2013-2014 eğitim öğretim yılında uygulamaya konulan ikinci sınıf İngilizce dersi ve programına yönelik görüşleriyle ilgili var olan durumu görüşme yoluyla betimlemeyi amaçladığından nitel bir araştırmadır. Nitel araştırma "Gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma" olarak tanımlanabilmektedir (Yıldırım ve Şimşek, 2013).

Araştırmanın çalışma grubunu ise 2013-2014 eğitim-öğretim yılında Türkiye'nin çeşitli bölgelerindeki ilköküllerin ikinci sınıflarında görev yapmakta olan ve çalışmaya gönüllü olarak katılan 30 İngilizce öğretmeni oluşturmaktadır.

Veri Toplama Aracı ve Verilerin Çözümlemesi

Araştırmada veri toplama aracı olarak yeni İngilizce dersi öğretim programı ve program değerlendirmeye ilgili alanyazın taraması sonucunda araştırmacılar tarafından geliştirilen yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Eğitim Bilimleri ve İlköğretim Bölümlerinden iki uzmanın görüşleri doğrultusunda yeniden düzenlenen görüşme formunda 10 soru bulunmaktadır. Bu sorular;

1. İngilizce dersinin kazanımları öğrencilerin zihinsel ve sosyal gelişim düzeyine uygun mu?
2. İngilizce dersinin içeriği öğrenci düzeyine uygun belirlenmiş mi?

3. a. İngilizce dersini işlerken programda önerilen etkinlikler, öğretim yöntem ve teknikler uygun mu?
b. İngilizce dersini işlerken en çok hangi öğretim yöntem ve tekniklerini kullanıyorsunuz?
c. İngilizce dersini işlerken en çok hangi etkinlikleri kullanıyorsunuz?
4. İngilizce dersi programında belirlenen süreler konuların işlenmesi için yeterli mi?
5. a. İngilizce dersini işlerken programda önerilen araç, gereç ve materyaller dersin yapısına uygun mu?
b. İngilizce derslerinde siz en çok hangi araç-gereç ve materyalleri kullanıyorsunuz?
6. a. İngilizce dersini işlerken programda önerilen ölçme araç, yöntem ve etkinlikleri dersin yapısına uygun mu?
b. İngilizce dersini işlerken siz en çok hangi ölçme araç, yöntem ve etkinliklerini kullanıyorsunuz?
7. a. İngilizce dersinin ünite ve konularıyla, diğer derslerin konuları arasında ilişki kurabiliyor musunuz?
b. İngilizce dersini işlerken hangi derslerle ilişki kurabiliyorsunuz?
8. İngilizce dersini işlerken kazanımları gerçekleştirmek için uygun ortam (araç-gereç, materyal, kaynak kitap, laboratuvar vb.) bulabiliyor musunuz?
9. İngilizce dersinin 2. sınıflarda işlenmesi ve İngilizce dersi programı ile ilgili hizmet içi eğitim aldınız mı?
10. İkinci sınıflarda İngilizce dersi işlerken ne tür sorunlar yaşıyorsunuz?

Verilerin Analizi

Görüşme formundan elde edilen verilerin çözümlenmesinde betimsel analiz ve içerik analizi yapılarak NVIVO 8 programı kullanılmıştır. Betimsel analizde elde edilen veriler daha önceden belirlenen temalara göre özetlenir ve yorumlanır (Yıldırım ve Şimşek, 2013). İçerik analizi, bir metnin belirli kodlamalarla daha küçük içerik kategorileri ile özetlenmesi olarak tanımlanmıştır (Büyüköztürk, Çakmak, Akgün, Karadeniz, Demirel, 2013). İçerik analizi tek bir metni (tek bir romanı kitabı vb.) analiz etmekten ziyade sayıca fazla metinleri araştırma sorusu açısından ortak bilgileri tespit etmek ve değerlendirmek için kullanılır. Çok sayıda

metinden sistematik ve ortak veriler elde etmek için kullanılır (Bilgin, 2006; Gökçe, 2006).

BULGULAR

Bu bölümde çalışma kapsamında görüşme formundan elde edilen verilere yönelik bulgular sunulmuştur.

Tablo 1. İngilizce Dersinin Kazanımlarının Öğrencilerin Zihinsel ve Sosyal Gelişim Düzeyine Uygunluk Durumu

Tema	Kodlar	f	%
Kazanımların öğrencilerin zihinsel ve sosyal gelişim düzeyine uygunluk durumu	Evet	20	66,66
	Kısmen	8	26,66
	Hayır	2	6,68
	Toplam	30	100

Tablo1’de,“İngilizce dersinin kazanımları öğrencilerin zihinsel ve sosyal gelişim düzeyine uygun mu?”sorusuna öğretmenlerin verdiği yanıtlar incelendiğinde öğretmenlerin çoğunluğu (%66,66) kazanımların öğrencilerin düzeyine uygun olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenlerin bir kısmı (%26,66) kazanımların öğrenci seviyesine kısmen uygun olduğunu düşünürken, az sayıda öğretmen (%6,68) kazanımların öğrenci düzeyine uygun olmadığını belirtmiştir.

Katılımcılardan K1 ve K3 kodlu öğretmenlerin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K1: “Sınıfın genelini düşündüğümde kazanımlara ulaşmaları çok zor diyebilirim. Sadece sınıfta daha çalışkan ya da daha zeki diye tabirettiğimiz öğrenciler bu kazanımlara ‘kısmen’ ulaşabiliyor. Çocuklar zaten okumayı ve yazmayı yeni öğrendikleri için ve İngilizce yazıldığı gibi okunmadığı için yazma ve okumada müthiş zorluk yaşıyorlar. Konuşma da ise ancak çok fazla tekrar ile istenen kazanıma az da olsa ulaşılabiliniyor.”

K3: “2. Sınıf İngilizce program öğrencilerin konuşma ve dinlemeleri temelinde oluşturulmuştur. Sadece dinleme ve konuşma alanlarına ait oluşturulmuş kazanımlar her üniteye belli bir temayı konu edinmiştir. Programdaki kazanımların çoğunun ulaşabileceği düzeyde olması öğrencilerin başarılı olmalarını sağlayarak derse olan tutumlarını olumlu yönde geliştirecektir.”

Tablo 2. İngilizce Dersinin İçeriğinin Öğrenci Düzeyine Uygunluğuna İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
İçeriğin öğrenci düzeyine uygunluğu	Uygun	15	50,00
	Kısmen Uygun	8	26,66
	Uygun Değil	7	23,33
	Toplam	30	100

Tablo 2’de “İngilizce dersinin içeriği öğrenci düzeyine uygun belirlenmiş midir?” sorusuna öğretmenlerin verdiği yanıtlar incelendiğinde, öğretmenlerin yarısının (% 50) dersin içeriğini öğrenci düzeyine uygun bulduğu ve kısmen uygun olduğunu belirtenlerin oranı (%26,66) ile uygun olmadığını belirtenlerin oranının (%23,33) birbirlerine çok yakın olduğu görülmektedir.

Katılımcılardan K1 kodlu öğretmenin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K1: Ünite 4 (Numbers) ve Ünite 5 (Colours) öğrenci düzeyine uygun. Fakat Ünite 1’de broccoli ya da xylophone kelimeleri hiç uygun değil , kaldığı çocuklar Türkçe anlamını dahi bilmiyorlar. Ünite 3 ve Ünite 6 kelime bilgisi bakımından ortaokul öğrencilerinin bile zorlanarak öğrendiği kelimelerle dolu. Dinleme metnlerinin ve şarkıların da öğrencilerin seviyesine ne derecede uygun olduğu tartışılır.

Tablo 3a’da öğretmenlerin İngilizce dersini işlerken programda önerilen etkinlik, öğretim yöntem ve tekniklerinin uygunluğuna ilişkin görüşlerine yönelik bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 3a. İngilizce Dersini İşlerken Programda Önerilen Etkinlik, Öğretim Yöntem ve Tekniklerinin Uygunluğuna İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
Programda önerilen etkinlik, öğretim yöntem ve tekniklerinin uygunluğu	Uygun	22	73,34
	Kısmen Uygun	8	26,66
	Uygun Değil	0	0
	Toplam	30	100

Tablo 3a’da “İngilizce dersini işlerken programda önerilen etkinlikler, öğretim yöntem ve teknikleri uygun mu?” sorusuna ilişkin öğretmen görüşlerine göre, büyük bir çoğunluğunun (%73,34) programda önerilen etkinlik, öğretim yöntem ve tekniklerini uygun

buldukları, diğerlerinin ise kısmen uygun (%26,66) buldukları görülmektedir. Programda önerilen etkinlik, öğretim yöntem ve tekniklerini uygun bulmayan öğretmen bulunmamaktadır.

Katılımcılardan K18 kodlu öğretmenin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K18: Öğretmenin her gün materyal hazırlamak için bu kadar vakti olmayabilir.Yöntem açısından 3 temel beceriye uygun, dinleme bölümü bu yaş grubuna ağır geleceği için eksik.

Tablo 3b. İngilizce Dersini İşlerken En Çok Kullanılan Öğretim Yöntem ve Tekniklerine İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
En çok kullanılan öğretim yöntem ve teknikleri	Eğitsel Oyun	11	26,19
	Drama	10	23,80
	Grup Çalışması	6	14,28
	TPR	5	11,90
	Soru-Cevap	5	11,90
	Bilgisayar Destekli Eğitim	3	7,14
	Gösterip Yaptırma	2	4,76
	Toplam	42	100

Tablo 3b’de “İngilizce dersini işlerken en çok hangi öğretim yöntem ve tekniklerini kullanıyorsunuz?” sorusuna öğretmenlerin verdiği yanıtlar incelendiğinde, ilkökul ikinci sınıf İngilizce dersinde öğretmenlerin en çok kullandıkları yöntem/teknikğin eğitsel oyun(%26,19) olduğu görülmektedir. Bu yöntem/teknikği sırasıyla drama(%23,80), grup çalışması(%14,28), TPR ve soru-cevap(%11,90) ve bilgisayar destekli eğitim(%7,14) izlemektedir. İlkokul ikinci sınıf İngilizce dersi işlerken öğretmenlerin en az tercih ettiği yöntem/ teknik ise gösterip yaptırma(% 4,76) olarak saptanmıştır.

Katılımcılardan K1 ve K7 kodlu öğretmenlerin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K1: En çok TPR kullanıyorum. Ve bunun en başarılısı olduğunu savunuyorum. Çünkü çocuklar hareket etmek ve eğlenmek istiyorlar. Kimi zaman onları durdurmak çok zor. Fakat TPR ile bir kaç yönerge verdiğimde Jump, Dance, Skip a rope gibi severek katılıyorlar.

K7: İngilizce dersinde en çok oyun oynamak hoşlarına gidiyor. Kitapta yer alan “Teddy Lingo” adlı oyunu çok seviyorlar.

Tablo 3c.İngilizce Dersini İşlerken En Çok Kullanılan Etkinliklere İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
En çok kullanılan etkinlikler	Dinleme	17	24,63
	Şarkı Söyleme	17	24,63
	Konuşma	10	14,49
	El İşleri-Kesme Yapıştırma	8	11,59
	Boyama	7	10,14
	Dans-Ritim Tutma	5	7,24
	Eşleştirme	3	4,34
	Yazma	2	2,89
	Toplam	69	100

Tablo 3c’de, “İngilizce dersini işlerken en çok hangi etkinlikleri kullanıyorsunuz?” sorusuna öğretmenlerin verdiği yanıtlara göre, ilkökullükincisınıf İngilizce dersi öğrenme öğretme süreçlerinde en çok yapılan etkinliklerin dinleme ve şarkı söyleme (%24,63) olduğu görülmektedir. Bu etkinlikleri sırasıyla konuşma(%14,49), elişleri/kesme-yapıştırma(%11,59), boyama(%10,14), dans etme-ritim tutma(%7,24), eşleştirme(%4,34) ve yazma(%2,89) etkinliğinin izlediği saptanmıştır.

Tablo 4. İngilizce Dersi Programında Belirlenen Sürelerin Konuların İşlenmesi İçin Uygunluğuna İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
Programda belirlenen sürenin uygunluğu	Yeterli	24	80
	Yeterli Değil	6	20
	Toplam	30	100

Tablo 4’de “İngilizce dersi programında belirlenen süreler konuların işlenmesi için yeterli mi?” sorusuna ilişkin öğretmen yanıtları incelendiğinde öğretmenlerin çoğunluğunun (% 80) belirlenen süreyi konuların işlenmesi için yeterli bulurken, bir kısmının (% 20) ise yeterli bulunmadığı saptanmıştır.

Katılımcılardan K1 ve K3 kodlu öğretmenlerin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K1: Her bir aktiviteyi yapmak zaten mümkün olmuyor. Bunun nedeni de material eksikliği ya da çocukların beklenen materyalleri getirmemeleri ve bu basit aktiviteleri yapamamaları (kesmek, yapıştırmak gibi...)

K3: Programda her ünite için 3 hafta (6 ders saati) gibi bir süre verilmiştir. Öğrenilen kelimelerin ve kalıpların tekrarı için uygun bir süre olarak görünüyor.

Tablo 5a. İngilizce Dersini İşlerken Programda Önerilen Araç-Gereç ve Materyallerin Uygunluğuna İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
Programda önerilen araç-gereç ve materyallerin uygunluğu	Uygun	13	43,33
	Kısmen Uygun	11	36,66
	Uygun Değil	6	20,00
	Toplam	30	100

Tablo 5a'da "İngilizce dersini işlerken programda önerilen araç, gereç ve materyaller dersin yapısına uygun mu?" sorusuna ilişkin öğretmen görüşleri incelendiğinde, öğretmenlerin bir kısmının (%43,33) programda önerilen araç, gereç ve materyalleri uygun bulduğu, bir kısmının(%36,66) kısmen uygun bulduğu ve diğerlerinin (%20,00) ise uygun bulmadığı görülmektedir.

Katılımcılardan K14 kodlu öğretmenin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K14: Evet uygun. Çünkü çoğunlukla basit düzeyde gösterme, eşleştirme, söyleme ve çizim yapma gibi yöntemler o yaştaki çocukların yapmaktan hoşlandığı ve kendilerini en iyi ifade ettikleri yöntemler.

Tablo 5b. En Çok Kullanılan Araç-Gereç ve Materyallere İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
En çok kullanılan araç-gereç ve materyaller	Flashcard	24	32,0
	CD	11	14,7
	Şarkı	10	13,3
	Bilgisayar	9	12,0
	Projeksiyon	9	12,0
	Poster	8	10,7
	Model ve numuneler	2	2,7
	Kukla	2	2,7
	Toplam	75	100

Tablo 5b'de "İngilizce derslerinde siz en çok hangi araç-gereç ve materyalleri kullanıyorsunuz?" sorusuna öğretmenlerin verdiği yanıtlar incelendiğinde, İngilizce derslerinde en çok kullandıkları araç-gereç ve materyallerin flashcardlar (%32,0) olduğu, bu bulguyu

sırasıyla CD (%14,7), şarkı (%13,3), bilgisayar (%12,0), projeksiyon (% 12,0), poster (% 10,7), model ve numuneler (%2,7) ve kukla (%2,7) gibi araçların-gereç ve materyallerin takip ettiği görülmektedir.

Katılımcılardan K16 kodlu öğretmenin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K16: Program daha çok sesli araçlar kullanmış. Ancak günümüz 2.Sınıf düzeyi öğrencileri özellikle görselle zenginleştirilmiş araçlarla dikkati çekilebilen çocuklar.Kesinlikle video çekilmiş şarkılar kullanılmalı !daha dikkatle hazırlanmış flashcardlar olmalı.

Tablo 6a. İngilizce Dersini İşlerken Programda Önerilen Ölçme Araç, Yöntem ve Etkinliklerinin Dersin Yapısına Uygunluğuna İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
Programda önerilen ölçme araç, yöntem ve etkinliklerinin uygunluğu	Uygun	19	63,33
	Kısmen Uygun	7	23,33
	Uygun Değil	4	13,33
	Toplam	30	100

Tablo 6a’da“İngilizce dersini işlerken programda önerilen ölçme araç, yöntem ve etkinlikleri dersin yapısına uygun mu?” sorusuna öğretmenlerin çoğunluğu (%63,33) uygun, diğerlerinin ise kısmen uygun (%23,33)ve uygun değil (%13,33) şeklinde görüş bildirmiştir.

Tablo 6b. En Çok Kullanılan Ölçme Aracı, Yöntem ve Etkinliklerine İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
En çok kullanılan ölçme araç, yöntem ve etkinlikleri	Soru-Cevap	13	18,3
	Çiz-Boya	10	14,1
	Performans Ödevi	9	12,7
	Eşleştirme	8	11,3
	Kes-Yapıştır	7	9,9
	Gözlem	6	8,5
	Öğrenci Gelişim Dosyası	4	5,6
	Şarkılar	3	4,2
	Quiz	2	2,8
	Çoktan Seçmeli	2	2,8
	Doğru/Yanlış	2	2,8
	Kukla-drama	2	2,8
	Dinleme	2	2,8
	Oyun (Renk tombalası)	1	1,4
	Toplam	71	100

Tablo 6b’de “İngilizce dersini işlerken siz en çok hangi ölçme araç, yöntem ve etkinliklerini kullanıyorsunuz?” sorusuna öğretmenlerin verdiği yanıtlar incelendiğinde, soru-cevap yönteminin başta geldiği görülmektedir (%18,3). Bu bulguyu sırasıyla çiz-boya (%14,1), performans ödevi (%12,7), eşleştirme (%11,3), kes-yapıştır (%9,9), gözlem (%8,5), öğrenci gelişim dosyası (%6), şarkılar (%4,2), quiz (%2,8), çoktan seçmeli (%2,8), doğru-yanlış (%2,8), kukla-drama (%2,8), dinleme (%2,8) ve oyun (%1,4) gibi ölçme araç, yöntem ve etkinlikleri takip etmektedir.

Katılımcılardan K19 kodlu öğretmenin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K19: Uygunama yetersizdir. Ben ölçme aracı olarak sözlü yöntemi kullanıyorum öğrencilere öğrendiklerimizin resimlerini göstererek ve ya taklit yaparak ne olduğunu söylemesini sağlıyorum.

Tablo 7a. İngilizce Dersinin Ünite ve Konularıyla Diğer Derslerin Konuları Arasında İlişki Kurabilme Durumlarına İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
Diğer derslerle ilişkilendirme durumu	Evet	19	63,33
	Hayır	8	26,66
	Sınırlı	3	9
	Toplam	30	100

Tablo 7a’da “İngilizce dersinin ünite ve konularıyla, diğer derslerin konuları arasında ilişki kurabiliyor musunuz?” sorusuna öğretmenlerin verdikleri yanıtlar incelendiğinde, öğretmenlerin çoğunluğunun (%63,33) ilişki kurulabildiğine ilişkin görüş bildirdikleri saptanmıştır. Ayrıca öğretmenlerin bir kısmının (%26,66) ilişki kurulamadığını belirtirken küçük bir kısmının (%9) sınırlı bir şekilde ilişki kurulabildiğini ifade ettikleri görülmektedir.

Tablo 7b. İngilizce Dersini İşlerken İlişki Kurulabilen Derslere Yönelik Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
Diğer derslerle ilişkilendirme durumu	Türkçe	22	31,43
	Matematik	20	28,57
	Hayat Bilgisi	15	21,43
	Resim	6	8,57
	Beden Eğitimi	5	7,14
	Müzik	2	2,86
	Toplam	70	100

Tablo 7b’de “İngilizce dersini işlerken en çok hangi derslerle ilişki kurabiliyorsunuz?” sorusuna öğretmenlerin verdikleri yanıtlar incelendiğinde, en çok Türkçe dersiyle ilişki kurulabildiği görülmektedir (%31,43). Bu bulguyu sırasıyla Matematik (%28,57), Hayat Bilgisi (%21,43), Resim (%8,57), Beden Eğitimi (%7,14) ve Müzik (%2,86) dersleri takip etmektedir.

Katılımcılardan K12 kodlu öğretmenlerin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K12: 2. Sınıflar da kurulmuyor. Şu ana kadar matematik dersiyle bağlantı kuruldu.

Tablo 8. İngilizce Dersini İşlerken Kazanımları Gerçekleştirmek için Uygun Ortam Bulabilmelerine İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
Dersleri işlerken uygun ortam bulma durumu	Evett	14	46,66
	Hayır	9	30
	Nadiren	7	23,33
	Toplam	30	100

Tablo 8’de “İngilizce dersini işlerken kazanımları gerçekleştirmek için uygun ortam (araç-gereç, materyal, kaynak kitap, laboratuvar vb.) bulabiliyor musunuz?” sorusuna öğretmenlerin verdikleri yanıtlar incelendiğinde öğretmenlerin çoğunluğunun (%46,66) uygun ortam bulduklarını belirttikleri, diğerlerinin ise uygun ortam bulamadıklarını (%30) ve nadiren bulabildiklerini (%23,33) ifade ettikleri görülmektedir.

Katılımcılardan K17 ve K19 kodlu öğretmenlerin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K17: Çalıştığım okulda bir dil laboratuvarı bulunmamakta. Fakat sınıflarda projeksiyon olmasından dolayı dersi görsel materyaller ile destekleyebiliyorum. Kaynak konusunda internette yararlanıyorum.

K19: Evet buluyorum ama kendi imkanlarım doğrultusunda.

Tablo 9. İngilizce Dersinin İkinci Sınıflarda İşlenmesi ve İngilizce Dersi Programı ile İlgili Hizmet İçi Eğitim Durumuna İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
Hizmet içi eğitim alma durumu	Hayır	30	100
	Evett	0	0
	Toplam	30	100

Tablo 9’da “İngilizce dersinin ikinci sınıflarda işlenmesi ve İngilizce dersi programı ile ilgili hizmet içi eğitim aldınız mı?” sorusuna öğretmenlerin verdikleri yanıtlar incelendiğinde, öğretmenlerin tamamının İngilizce dersinin ikinci sınıflarda işlenmesi ve İngilizce dersi programı ile ilgili hizmet içi eğitim almadıkları görülmektedir. Katılımcılardan K1 ve K11 kodlu öğretmenlerin görüşleri aşağıdaki gibidir.

K1: Hayır malesef böyle bir eğitim almadım. Ama almalıydım. Çünkü bizler branş öğretmenleriyiz. Daha küçük çocuklarla ders işlemekte zorlanabiliyoruz. Hem bizi hem de öğrencileri bu duruma alıştırmaları gerekliydi.

K11: Hiç bir eğitim almadık. Bunun zorluğunu çok çektim ve eleştirdim. Eğitim almalıydık.

Tablo 10. İkinci Sınıflarda İngilizce Dersini İşlerken Karşılaşılan Sorunlara İlişkin Öğretmen Görüşleri

Tema	Kodlar	f	%
Dersleri işlerken karşılaşılan sorunlar	Çabuk sıkılma	15	20,55
	Sürekli oyun oynamayı ve sınıfta dolaşmayı isteme	11	15,07
	Araç-gereç ve materyal eksikliği	8	10,96
	Yazı yazmada zorlanma	8	10,96
	Kelime telaffuzunda zorlanma	7	9,59
	Sınıf yönetimi	7	9,59
	Bu yaş grubuna nasıl İngilizce öğreteceğini bilememe	6	8,22
	Konuların çocukların düzeyinin üstünde olması	5	6,85
	Ders saatinin azlığı	3	4,11
	Çocukların ana dil becerilerinin yetersizliği	3	4,11
Toplam		73	100

Tablo 10’da “İkinci sınıflarda İngilizce dersi işlerken ne tür sorunlar yaşıyorsunuz?” sorusuna öğretmenlerin verdikleri yanıtlar incelendiğinde, öğretmenlerin en sık karşılaştıkları sorunların öğrencilerin çabuk sıkılmaları (%20,55) ve öğrencilerin sürekli oyun oynamayı ve sınıfta dolaşmayı istemeleri (%15,07) olduğu görülmektedir. Bu sorunları sırasıyla araç-gereç ve materyal eksikliği (%10,96), öğrencilerin yazı yazmada zorlanmaları (%10,96), öğrencilerin kelime telaffuzunda zorlanmaları (%9,59), sınıf yönetimi ile ilgili sorunlar (%9,59), öğretmenlerin bu yaş grubuna

nasıl İngilizce öğreteceğini bilememesi (%8,22), konuların çocukların düzeyinin üzerinde olması (%6,85), ders saatinin azlığı (%4,11) ve çocukların ana dil becerilerinin yetersizliği (4,11) gibi sorunlar takip etmektedir.

Katılımcılardan K7 ve K8kodlu öğretmenlerin görüşleri aşağıdaki gibidir.

7: En çok konsantrasyon sorunu yaşıyor. Sürekli oyun oynamak istiyorlar ve heyecanlarını control edemiyorlar. Yazmakta zorlanıyorlar.

K8: Sınıflar kalabalık. Bireysel olarak her öğrenci ile ilgilenemiyoruz. Gönderilen kitap çok yetersiz, öğrencilerin ilgisini çekmiyor. İnternet olmuyor, yavaşlıyor ve video izleterek ilgiyi çekemiyoruz. Sadece ders içinde kalıyor İngilizce.

SONUÇ VE ÖNERİLER

İngilizce öğretmenlerinin ikinci sınıf İngilizce dersine ve programına ilişkin görüşleri incelendiğinde, öğretmenlerin genel olarak ikinci sınıf İngilizce dersi programıyla ilgili olumlu görüşlere sahip oldukları görülmektedir. İkinci sınıf İngilizce öğretmenlerinin çoğunluğu İngilizce öğretim programındaki kazanımların öğrencilerin zihinsel ve sosyal gelişim düzeylerine uygun olduğunu düşünmektedir. İkinci sınıfın kazanımları renkler, sayılar, sınıfta kullanılan eşyalar, hayvanlar, meyveler, vücudun bölümleri ve evdeki oda ve eşyalarla ilgili temel kelimeleri İngilizcenin ses bilgisiyle ilişki kurarak öğrenmek ve selamlaşma, kendini tanıtmak, eşyalar hakkında konuşma gibi temel günlük dil işlevleriyle ilgili sözcükleri kullanma yoluyla yabancı dili severek öğrenmektir (MEB, 2013). Linse'e (2005) göre öğretmenler, çocukların gelişimsel olarak yapabilecekleri ve yapamayacakları şeylerin farkında olarak çocuklar için en uygun öğrenme yaşantılarını sağlamalıdır. İngilizce öğretmenlerinin yarısı ikinci sınıf İngilizce ders içeriğinin öğrenci düzeyine uygun olduğunu düşünmektedir. İkinci sınıf programında ünite/tema, iletişimsel işlev ve beceriler, kelimeler ve dilin kullanımı, materyal ve etkinlik türleri ve değerlendirme boyutları bulunmaktadır. Programda öğrencilere etkinlikler yoluyla İngilizceyi sevdirecek güdülenme düzeylerini artırmak ve iletişime ağırlık vermek için sözcük ve yapı çeşitleri en az seviyede tutulmuştur. Derslerde özellikle Türkçe ve İngilizcede ortak olan kelimelerden (cinema, sinema gibi) yararlanmak önerilmektedir. Ayrıca içeriğin

öğrencilerin yakın çevrelerini oluşturan sınıf, oyunlar, lunapark, piknik, ev, okul bahçesi gibi bağlarıyla uyumlu bir şekilde verilmesi ön görülmektedir (MEB, 2013). Bu noktadan hareketle İngilizce öğretmenlerin bir kısmının dersin içeriğinin öğrenci düzeyine uygun olduğunun farkında oldukları sonucu çıkarılabilir.

Programda önerilen etkinlikler, öğretim yöntem ve teknikleri konusunda İngilizce öğretmenlerinin büyük çoğunluğu olumlu düşüncelere sahiptir. İkinci sınıf İngilizce öğretim programında dili hem öğrenen hem de kullanan öğrencilerin görsel, işitsel ve görsel-ışitsel araçlarla zenginleştirilen oyun temelli etkinlikler önerilmektedir. Ayrıca öğrencilerin dinleme ve konuşma becerilerinin ağırlıklı olarak kullanıldığı iletişimsel bir öğrenme ve öğretme yöntemi, resimli sözlükler, şarkılar, boyama ve kesme-yapıştırma gibi sanat ve oyun temelli etkinlikler dikkate alınmıştır (MEB, 2013). Bu yöntem ve tekniklerin programın ‘yabancı dil öğrenme sevgisi kazandırma’ hedefine yönelik olarak daha çok küçük yaş grubu için uygun olduğu düşünüldüğünde öğretmenlerin de benzer görüşe sahip oldukları anlaşılmaktadır.

İngilizce öğretmenlerinin derslerinde kullandıkları yöntem ve teknikler en çok kullanılanlardan en az kullanılanlara doğru eğitsel oyun, drama, grup çalışması, Tüm Fiziksel Tepki (TPR), soru-cevap, bilgisayar destekli eğitim ve gösterip yaptırma şeklinde sıralanmaktadır. İkinci sınıf İngilizce programında ise Tüm Fiziksel Tepki, el işleri ve drama önerilmektedir (MEB, 2013). Buradan öğretmenlerin programın öngördüğü yöntem ve teknikleri kullanmayı tercih ettikleri görülmektedir.

İngilizce öğretmenlerinin derslerinde kullandıkları etkinlikler en çok kullanılanlardan en az kullanılanlara doğru dinleme ve şarkı söyleme, konuşma, el işleri ve kesme yapıştırma, boyama, dans etme-ritim tutma, eşleştirme ve yazma şeklinde sıralanmaktadır. İkinci sınıf İngilizce programında ise el işleri, tekerlemeler ve şarkılar, Türkçede ve İngilizcede benzer olan kelimeler (otel-hotel gibi), drama, çizme ve boyama, flashcardlar, oyunlar, dinleme, eşleştirme, yeniden sıralama, hikaye anlatma, tüm fiziksel tepki etkinlikleri, gerçek yaşam durumlarıyla ilgili görevler, soru cevap ve iletişim kurmaya yardımcı olacak etkinlikler önerilmektedir (MEB, 2013). Bu bulgulardan hareketle İngilizce öğretmenlerin kullandıkları etkinlikler ile programın önerdiği etkinlikler arasında paralellik bulunduğu söylenebilir. Çakır (2004) da çocuklar için en etkili

etkinliklerin oyunlar, şarkılar ve el becerilerini geliştirmeye yönelik etkinlikler olduğunu ve eğlenceli bir öğrenme ortamı sağlayacak bu etkinlikler sayesinde çocukların daha iyi öğrenebileceklerini ifade etmektedir.

Yabancı dil eğitiminin erken yaşta başlamasıyla ilgili olarak yapılan araştırmalardan biri erken yaşta başlamanın çocuklarda konuşma becerilerine yönelik daha olumlu bir tutum geliştirdiklerini ve konuşma becerilerinde daha iyi performans gösterdiklerini ortaya koymaktadır (Dominguez ve Pessoa, 2005). Yeni İngilizce dersi öğretim programında da etkinliklerinin asıl amacının dinleme ve konuşmayı geliştirmek ve on sözcüğü geçmeyen okuma yazma etkinliklerinin ders dışında (ev ödevi, proje, portfolyo gibi) kullanılabilmesi belirtilmektedir (MEB, 2013). Ancak bu çalışmaya katılan öğretmenlerin bir kısmının yazma etkinlikleri yaptırması dikkat çeken bir sonuçtur. Buradan bazı öğretmenlerin yazma etkinliklerini ders içinde kullanmaları programa yeteri kadar hakim olmadıkları çıkarılabilir. Cameron'a (2003) göre ikinci dilde okuma-yazma eğitimi konusunda çocuğun ana dilinde okuyuzar olma durumuna karşı duyarlı olunmalıdır. Çocuklar konuşma aracılığıyla İngilizceyle tanışır, alıştıırma yapar ve okuma yazma becerilerini de konuşma aracılığıyla kazanabilir; örneğin hikayeler yazma becerisine bir giriş olarak kullanılabilir. Yeni İngilizce programında da bu yaklaşım benimsenmiş ve ilk yıllarda konuşma ve dinleme vurgulanmıştır.

İngilizce öğretmenlerinin çoğu ikinci sınıf İngilizce programında belirlenen sürelerin konuların işlenmesi için yeterli bulmaktadır. Programda süreye açık bir vurgu yapılmamasına rağmen öğrencilerin güdülenme düzeylerini artırmak ve iletişime daha çok ağırlık verilmesi için çok fazla sözcük ve yapı çeşidine yer verilmemesi (MEB, 2013) gibi nedenlerle çoğu öğretmen zamanın yeterli olduğunu görüşüne sahip olabilir.

İngilizce öğretmenlerinin çoğunluğunun programın önerdiği ölçme ve değerlendirme araç, yöntem ve etkinliklerini uygun veya kısmen uygun bulmaktayken az sayıdaki öğretmenin uygun bulmadığı görülmektedir. Öğretmenlerin kullandıkları ölçme ve değerlendirme araçları en çok kullanılanı en az kullanılanı doğru soru-cevap, çiz boya, performans ödevi, eşleştirme, kes-yapıştır, gözlem, öğrenci gelişim dosyası, şarkılar, quiz, çoktan seçmeli, doğru-yanlış, kukla-drama, dinleme ve oyun şeklinde sıralanmaktadır. İkinci sınıf

İngilizce programı ise proje ve portfolyo değerlendirmesi, kalem kağıt sınavları, öz ve akran değerlendirme ve öğretmen gözlem ve değerlendirmesinin kullanılması önerilmektedir (MEB, 2013). Öğretmenlerin kullandıkları bu kadar çeşitli ölçme ve değerlendirme araçları, yöntem ve teknikler, programın önerdiği ölçme ve değerlendirme türleriyle büyük ölçüde uyum sağlamaktadır.

İngilizce dersinin ünite ve konularının diğer derslerle ilişkilendirilmesi konusunda öğretmenlerin çoğunluğunun ilişkilendirme yapılabildiklerini ifade ettikleri ve Türkçe, Matematik, Hayat Bilgisi, Resim, Beden Eğitimi ve Müzik dersleriyle ilişki kurdukları görülmektedir. İkinci sınıf İngilizce programında diğer disiplinlerle doğrudan ilişkilendirme yapılmamasına rağmen öğretmenlerin programın temalarından hareketle (okul, sayılar, renkler gibi) Hayat Bilgisi, Matematik, Resim gibi derslerin tema ve üniteleriyle ilişkiler kurdukları düşünülebilir.

İngilizce öğretmenlerinin yarısına yakını programdaki kazanımları gerçekleştirmek için uygun ortamı bulduklarını düşünürken yarından fazlası ise bu ortamı nadiren bulduklarını veya hiç bulamadıklarını ifade ettikleri görülmektedir. Bu bulgudan yola çıkarak bazı okulların kaynak kitap, etkinlikler için uygun malzemeler, bilgisayar, projeksiyon cihazı gibi araç-gereç ve materyaller açısından sıkıntılar yaşadığı sonucuna ulaşılabilir.

Çalışmaya katılan İngilizce öğretmenlerinin hiçbiri yeni İngilizce programını tanıtan bir hizmet içi eğitim almamışlardır. Bu çalışmada ortaya çıkan bazı bulgular hizmet içi eğitime duyulan ihtiyacı göstermektedir. Öğretmenlerin ikinci sınıflarda ders işlerken karşılaştıkları sorunlar göz önüne alındığında, öğretmenlerin bir kısmının ikinci sınıfta okuyan öğrencilere (o yaş grubuna) nasıl İngilizce öğreteceğini bilemediğini ifade ettikleri görülmektedir. Bu bulgu İşpınar'ın (2005) çocuklara İngilizce öğretiminde öğretmenlerin farkındalığı hakkında yaptığı çalışmasındaki öğretmenlerin çoğunluğunun bilgi ve farkındalıklarını çocuklara etkili bir şekilde yansıtamadıkları bulgusuyla örtüşmektedir. Ayrıca öğretmenlerin sınıf yönetimi ile ilgili sorunlar yaşamaları, yazı yazma ve telaffuzda yaşanan zorluklarla karşılaşmaları gibi birtakım sorunlar yaşadıkları da görülmektedir. Ancak programda yazma becerisi vurgulanmamaktadır. Bu durum yeni programa yönelik bir hizmet içi eğitimin gerekliliğini ortaya koymaktadır. Bu eğitimle birlikte öğretmenler hitap ettikleri yaş grubunun ihtiyaçlarının daha

çok farkında olarak yaşadıkları sorunlarla başa çıkma yolları bulabilir, programı ise daha iyi anlayarak öğretimietkili bir şekilde düzenleyebilir.

Tüm bu sonuçlardan yola çıkarak öğretmenlerin yeni İngilizce dersi öğretim programına yönelik olumlu görüşlere sahip olmalarına rağmen bazı önemli sorunlar yaşadıklarını söylemek mümkündür. Bu sorunlarla başa çıkabilmek ve öğretimin niteliğini artırabilmek için çalışmanın sonuçlarından hareketle şu önerilerde bulunulabilir:

- İngilizce öğretmenlerine yönelik yeni İngilizce öğretim programının tanıtım amaçlı hizmet içi eğitimler düzenlenebilir.
- Okullardaki teknik altyapı geliştirilerek çocukları İngilizce öğrenmeye teşvik edecek araç-gereç, materyal, vs. sağlanabilir ve öğrenme-öğretme ortamı zenginleştirilebilir.
- Yeni İngilizce dersi öğretim programıyla ilgili aynı düzeyde veya farklı düzeylerde daha kapsamlı çalışmalar ve değerlendirmeler yapılabilir.

KAYNAKÇA

- Bell, K. (2011). How ESL and EFL classrooms differ. Erişim: 23 Eylül 2014, Oxford University Press English Language Teaching Global Blog. <http://oupeltglobalblog.com/2011/07/12/how-esl-and-efl-classrooms-differ/>.
- Bilgin, N. (2006). Sosyal Bilimlerde İçerik Analizi, Teknikler ve Örnek Çalışmalar. Ankara: Siyasal Kitapevi.
- Brewster, J., Ellis, G. & Girard, D. (2002). *The primary English teachers guide* (new ed.). England: Pearson Education Limited & Penguin Books Ltd.
- Brinkerhoff, R.O.(1985). *Program Evaluation*. Massachusetts: Kluwer Nijhoff Publishing Kluwer Baston Inc.
- Brumfit, C. (1991). Introduction: Teaching English to children. In C. Brumfit, J. Moon & R. Tongue (Eds.) *Teaching English to children: From practice to principle* (pp. iv-viii). London: Harper Collins Publishers.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel F. (2013). *Bilimsel araştırmaya yöntemleri* (15. baskı). Ankara: Pegem Yayınları.
- Cameron, L. (2003). Challenges for ELT from the expansion in teaching children. *ELT Journal*, 57(2), 105-112.

- Çakır, İ. (2004). Designing activities for young learners in EFL classrooms. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(3), 101-112.
- Domínguez, R. & Pessoa, S. (2005). Early versus late start in foreign language education: Documenting achievements. *Foreign Language Annals*, 38(4), 473-483.
- Erden, M. (1993). *Eğitimde Program Değerlendirme*. Ankara: Pegem Yayınları.
- Ertürk, S. (1998). *Eğitimde program geliştirme*. Ankara: Meteksan A.Ş.
- Gökçe, O. (2006). İçerik Analizi - Kuramsal ve Pratik Bilgiler. Siyasal Kitabevi.
- İşpınar, D. (2005). "A Study On Teachers' Awareness Of Teaching English To Young Learners". Unpublished master thesis. Çukurova Üniversitesi, Adana.
- Johnstone, R. (2002). Addressing 'the age factor': Some implications for language policy. Council of Europe, Strasbourg.
- Kırkgöz, Y. (2010). Teaching English at primary education: From policy planning to practice. In B. Haznedar & H. H. Uysal (Eds.), *Hand book for teaching foreign languages to young learners in primary schools* (s. 23-41). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Klenowski, V. (2010). Curriculum evaluation: Approaches and methodologies. *International Encyclopedia of Education*. Elsevier Ltd.
- Krieger, D. (2005). Teaching ESL versus EFL: Principles and practices. *English Teaching Forum*, 43 (2), 8-16.
- Küçüktepe, C. (1998). "Eğitim Tarafından Geliştirilen Hayat Bilgisi Programının Program Geliştirme İlkelerine Uygunluk Derecesi". Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Bolu.
- Linse, C.T. (2005). *Practical English Language Teaching: Young Learners*. New York: McGraw-Hill Companies, Inc.
- McNeil, J.D. (2006). *Contemporary curriculum*. New Jersey: John Wiley & Sons, Inc.
- Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) (2013). *Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı İlköğretim Kurumları (İlkokullar ve Ortaokullar) İngilizce Dersi (2, 3, 4, 5, 6, 7 ve 8. Sınıflar) Öğretim Programı*. Ankara.

- Oliva, P.F. (2009). *Developing the curriculum*. New York: Pearson Allyn and Bacon.
- Ornstein, A. C., &Hunkins, F.P. (2004). *Curriculum foundations: Principles and theory*. Boston: Allynand Bacon.
- Özdemir, S.,M(2009).Eğitimde Program Değerlendirme ve Türkiye’de Eğitim Programlarının Değerlendirme Çalışmalarının İncelenmesi. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*. 6 (2),126-149.
- Singleton, D. &Ryan, L. (2004). (2nd ed.). England: Multilingual Matters Ltd.
- Snow, C. E &Hoefnagel-Höhle, M. (1978). The critical period for language acquisition: Evidence from second language learning. *Child Development*, 49, 1114-1128.
- Stufflebeam, D.L. (2000). The CIPP model forevaluation. D.L. Stufflebeam, G.F. Madaus, & T. Kellaghan (Ed.), *Evaluation models. Viewpoints on educational and human services evaluation*. Boston: Kluwer AcademicPublishers.
- Tatar, S. (2010). İngilizce’nin yabancı dil olarak öğretiminde anadili ingilizce olan ve olmayan öğretmenlerin rolü. *Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 27 (2), 49-57.
- Wolf, P.,Hill, A., &Evers, F. (2006). *Hand book for curriculum assessment*. Guelph, Ontario: University of Guelph Publications.
<http://www.tss.uoguelph.ca/resources/pdfs/HbonCurriculumAssmt.pdf> 15.8.2014 tarihinde erişilmiştir.
- Worthen, B. R.,&Sanders, J. R. (1987). *Educational Evaluation*. New York: Longman.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2013). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri (Genişletilmiş 9. baskı)*. Ankara: Seçkin Yayınları.